

دلاوهر قهره داغۍ:

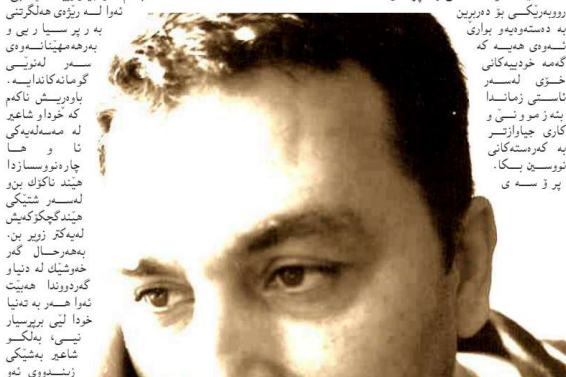
پروفسی شیعرنوسین و خولقاندنی دهقیکی شیعری له زور رووهوه له یهکه مین روژی خولقاندنی دنیا دهچیت

شیعړ بڼ هره پرده دواسه ؟ نو جادوه چپیه له شیعردا وایکرووه ټینسان هښتا شته تاییه تیبه کانی خوی دباته وه ناو دنیای شیعرو لهویرا به دواى خودی خویدا دهگړیت؟. بڼ پرسکردن ددرباری شیعرو جادووه کانو شووړحه جاویدانه گییهی که له شیعردا خوی همشاردوه، دلاوهر قهره داغیمان دواندا. نو گهلېک هیمنانه و ناسکانه ددویت و قولاییه کانی دنیای شیعریان بڼ باسدکات.

سازدانی: زانبار محمد

زانبار: ورده کاریه کانی هروهرگو "لیکای سوزیدیکې مسمت، دوکانی په پوریکې گولفریژو، کونتریکس رهمین، باجکی خرمن، نیو مستی نوساری گولیکې ژوان، ژیر پووشیک لیسر هیوانی مالی لعلیق، ټوان ددوکی زورنقووشه..." له کویه سوزچاوبانگرووه، پرهمی راسی قورلس، بان هلوچونی شاعرو، یا ثلیوت کوشی هالانت له هلوچون، بان هسوزیدیکې پردوا، یاخود نمسه تایه تمه ندیکه و همسو ټینسانکی خاوهی نسه، پلگو توره ټینسان دکان خاوهی راسته قیته وها تایه تمه ندیکه؟

دلاوهر قهره داغۍ: دکړی لیردا لو چاوه بدین که هسر په یکل له نیمه ژبان دنیای پندپنښی، ټیر شو چاوه هس شاعری بان هر کسکی تر. جیوازییه که براری من تیا لومدیا که شاعر کمینک له قای زمانپانداو رویدونکی بڼ دهرپین به په دستودیه پوری نسویدیه هیه که گمه خوریدکانی خولی لیسر ناستی زماندا بڼه زمو ونسی و کاری جیوازیسر به کمرسته کانی نوسین بکا. پر ژ س ی

دناسی گر له پاشکوی تمسپ تیزوکانی هوزسوزا اورنایایه و هاری خوی نامتیهی جملی شعیریان ندرکیده، ټیگرنان تروسا دنگی لویش واک دنگی زور ژنی لو شووخریش، په فراموشی دستپیراو ټینتایش نیمه له نایزادوه خوری ژانی سحیرجان نده زغفر، رنگ دنیای کوردي بهغی کارماته ساییه پردوا هییه کانیو و، له همر گهلېک تر زیات باری شای شیعری خوی به هملگرتی لریک که هس شاعر نیو فورس کردیت، هیندی شاعریکې داجهری واک گزان کراناو کاتو سلیقی خوی بدیار سپیگردی پرچی شیعری به موزکوی جاون برای عهرمی چاروشوه بهدهدکانه، دشیلا گزان حالی خاسز دیوانه کی تری تر بویه له شیعرا گهلېکی جاون دیواییز هیوانی کور. نووی ناشکاره نمویه که همیشته زورییه نو بارگراییهی رووداو کارماته کان که دخرتیه س

نیگومان ناکریت شعیر بیته پاشکوی هیج شتیک. شاعر خوی له بهرته دنا خوراپسکانه له پاشکویه تی، له خو بهسته وه به سات و شوین و رووداو و سردهمه کانه وه

هوالا تلی

ژماره (۳۶۵) چوارشمه ۱۴۰۷/۱۰/۲۰

که شاعر به پخوینوه داگروماندکاتو هر چاره به تهریزک تاسی دکمین و دکمریتسره لای، من همدسته دکم که بانیکسی نارهکی (زور جبار گرووی) له ناو نیمه مرؤفا همدیه ددنگاندوکی (که زور جار خوادیه) تیا له شیعردا دهیست، توره شاعر که دکړی له لمزهیو لو له جرانده که نامازتان پنداره خوی هروویووی خوامی تیا دکنیکونو، پشویکی تیا بدین لپوه همدیس به جلکه باراناییه کانی گچنگوه پچینه و دنیا. من به پشه حالی خوم همدکمه تیا نو ساتانه کی که لکل شیعردا، سرفالی شتیکو نیشکون گونگم هیه، دنا سال دوازه مانگی همسو شریک و دهقیقو سعادتو زور و سالکان دهستپانوه، همدسته دکم پیوانیکې دهستپالو نانویدو واک متدلیکی کچکه دستری سیم، من پریستیه تیا تیا شیعردا له گرانولما بڼ شیعړ، باون نو نازالیستی، متناهییه خورونه که بزیو، که دلم خوش تیا ترانم شونیکم همدیه دکړی له قهرانه زوچیه اندا به تاسو، به له درگای بدو و پتای بڼ بڼو ږیگریمو لای.

زانبار: لای دلاوهر چیچنستی نیشتمان راسی جی؟ همضا چ دهگیمیتس؟ نووی خوی تیرهو له جی؟. به تایدیت که بړیک له شیعروکاندا همکرتی کړی بول غبري نامادگی هیه ؟

دلاوهر قهره داغۍ: بویه دای نو همسو سالانی ترو نانویدو ناهقی، دپیت نیسی خرنیدو تر چه چمگملی متفاو نیشتمان پکین، به تاتیی که نیسی بهاری نازادی، شاهزه، حقه، سالی بهسره تپهریو نانویدو به نیازی تر خورزانگړن، هر باری کشمتییکې گسور، خلکی نیمن له ناری ژوبودا ناستو نوهمی ساییدو وکر توی گولسی دم، یا به جادوو باخ ریگار شاراکانی نایادا بلالوونووه. نووی براسات نیشتمان چیه ؟ من له نیشتمانیووه له ناروودا چه ؟ من له غبریی نه نو غبریییه، نیشتمانی دشی له شیعروکاندا بیپنیت، همان منو غبریییه که په کړل له نیشتمانو، له لکل خوسدا هینامره، نو پریشکی غوریدنه کی همدینک له شیعروکاندا سمرنج ددپیت، همان نو تارگیسی غوریدنه که له نیشتمانیوه تپهریووه هونوگش هر تللی دیت، نووی براسات نیشتمان چیه ؟ نیشتمان عله و خرنیه و میخی رنار ناکری نوروزو سرچپی کیشاو بونی خرنی نمرتو خیانه و غهرد؟ نیشتمان گله کومره کی سمر به سمر پکوره نازو نیشتمانی میزاجیهانو دکانی ولاو کریو نایستید هاولاییانه فرؤشتنه ؟ همدیس دهربره نری براسات نیشتمان چیه ؟ نیشتمان کراندوی نیکسانکاتی تاسر سوز مخ ناکشیکانی پاره شراونی تارنارو قوشمه دلر قناتیکی؟ من دوانم نه نیشتمانه سهری نیمه پاک میژوی گسوری لکل نینزان، راورودناتی پیاده بهرولو یوه کانی خیدا هیه که هر له نالی و مولاسی نه قشوی حاجی قادری کیوه دهستپانداو تاسر سمر به شوییه کی زور کومیدیه تاسر ساترین پیای گسور دریژویدو، دیسان دهگیمیهوه سمراتو دایم دپیت نیمه نیسی به زوانیکې نیشتمان بویتن، جیوازل له زماي نوستالگیا و قورویزانو کوروزوو، زوانیکسی جیوازل کس زوانی که تاسا نکندانی سیاست لای نیمه به پشیرانی سفارانی نده، تراتری ندهی نیمان له کورونووی شانه جزییه ټینانیوه لیسر اهیناره.

شانی شاعر، اشعاری بهواناو داجهری لیسر جیاسی زودو حوسله و توانای شعیری خزان دهیسن. نیگومان به دیوکی تریدا روودا گهلېک که چانی نومیان هبرویت له کاری شاعریکې لیسرواد چوونه تده ددویتی لیسر خزان بونه روودا، بونه گومیکه کی گرتیک له نیستانیکاو له میژو. دکړی هر لسم باره یوه هر ماموستا گزان خوی نمونه بڼ و له شاعرانی نام سرده ممشان ناکریت چار له تارناو هزومونی شاعریکې واک کاک شړک ټیکس پوښ، بهلام واک باسم کړ لای شم نندنگانوی شعیری نیمه لیسرو رووداکان که بونه تیا پاشکوی شاعر له به پچونه توره شاعر بویتنه پاشکو، دنا خو زور جار لای زور شاعری تر ناک هر تیا شاعر خوی به ملی روودا وکدا همدلما پلگو خوی روودا وگش له همسو چه شته سحر و دیوکی خبالو دهرپین بهال دهکاتوه.

زانبار: هیله وادکات شعیرب له نمری نیستپوه ؟ کیش سروزایه ؟ زمانه ؟ دنیایی شاعر کیته ؟ شورا، هارسانان گرتی (شعر نو) شته هیبه که دکورتیت، شپازی کرتی دکاتوه؟

دلاوهر قهره داغۍ: لوراستیا زده تته گسر بهامو بڼه پلاولیکې کونکرتی ریسپیت ناساره بهرو کردندوی نو نیستپوه پچین که ناخو چ دهقیک نمری به دهقیکی ندهییه چه دهقیک، نووی ناشکاریه نوویه که همسو نیستیک هر له پکدم ساتوره که دمیوی خوی پشانی دنیا بدات، بیری زور درؤزیکې له معزی ماتودو تدماحی جادیوینسوده دیت، پشویه مسمله ی سره کی لورسدا نوویه که نو دنگه ناروکییه که لمانو شاعر خوری دیت، تا کوئی دکات، تا چندیسک گسرونیوه هملگری نو قلیله که دکورتیت لریگیمیهوه خوی بهسر زهمندا نیپهریتی و در به فزوا دکوان بارواکالی سده ح سندا مینا و دم لومورینه کانی سمر خانی قنستقالر ټیپیکې همرانفرؤزیو مقابله لاسازی بهرچو سفاسازیو رایکودنی معیشت نه نیشتمانو خلات بونر گرتن بدات. خو ددشیت ټیکسکک له نیشتمانی گله کومگی نیکندهی لیکریو، بهراویرتیرو سمرایای به سکرت باختریت، بهلام

نیمه دشی له شیعردا به دواى هموو شتیکدا بگه رین و به تهماحیکې مندا لانه وه له دووی کردندو دی هموو نهینیه کی بڼ، بهلام دواجار توره شاعر که له شتیکدا له دووی نیمه دیو له نیچس دیریکیدا دهماندوزتپوه و نهینیه کی پچکوله یسان به گویدا ددچر پیتن، که دشی نیمه هرگیز تا نو کاته له دووی له نهینیه نه بویوین.

دشی له سات و زمانیکتی نارامدا، به همان گسور نیسی دهرپینهوه بگرتسوده واک ژری سخا خودان همان دهری تروولیتی بیت. بهلام له نیسان دنیای کوریدا چ نومیان بڼ شتیک لومو جوره نیی. له راستیا قهری به کوری نوسیتو قهریوه نوسین لو دنیا کوردهی نیمه که هملگری بیری کوریه له نانویدنی و بههرهم هینانوهی بوغو لهجانانی و جانی واک زالیس غمگیی گوردی همسو تسو قله ماسدی نیمه که قهریان وایه به کوردی هر دپت تا ماون به کوردی بنوسن. نیمه دپن لم رووهو سولاسیکی گوردی ماموستا سلا عیدولکری می مدرسیس کاک فانیج کاکه جمعی کوری پکین که لسمه جنتالییی دنیای نیمه دفریاکورتن که معسوی نالییام بڼ چاپو سغیکانه وه نیمه نمری له هتیهیه گوره یدا بگرتسوده لایان

دلاوهر قهره داغۍ: دشی هبرونی نو نهینیهی لسم گرانوه همدیشمه مانا بڼ شاعر همانه، له خدی نهینیهی که نو لهفسونده بیت